

Motivated

SİZE İLHAM VERECEK BİR DERGİ

Neden Acı Çekiyoruz?

Hayatın En Zor Sorularından Bazılarına Cevaplar

Küskün mü, Sevecen mi?

Haberler ve Görüşler

En Kötüsüne Karşı Hazırlanmanın Bazı Yolları

Dış Dünyadan Fısıltılar.....	3
Meleklerimiz.....	3
Küskün mü, Sevecen mi?.....	4
Haberler ve Görüşler	
En Kötüsüne Karşı Hazırlanmanın Bazı Yolları.....	6
Neden Acı Çekiyoruz?	
Hayatın En Zor Sorularından Bazılarına Cevaplar.....	8
Kalp Diliyle Çocuk Büyütmek	
Bir Çocuğun Gözüyle.....	10
Gönül Sözü	
İşleri Düzeltmek.....	12

Editör:
Christina Lane
Souad Abuhalem
Dizayn:
Trishna Brooks

Lütfen bize ulaşın:

www.motivatedmagazine.com

Email:
motivated@motivatedmagazine.com

Motivated Cilt 2, Sayı 1

© 2008 Motivated
All Rights Reserved

Çoğu insan mecbur olduğundan fazlasını düşünmemeye çalışır, fakat şu nokta gözardı edilemez: Dünyada çok fazla acı var. Acımasız ve adaletsiz savaşlarda masumlar öldürülüyor, sakat kalıyor ve yersiz, yurtsuz bırakılıyor. Kanser, AIDS ve diğer hastalıklar, çoğunlukla aylarca veya yıllarca çekilen acılardan sonra her yıl milyonlarca can alıyor. Buna bir son verilemiyor. Hayat neden böyle olmak zorunda? Asırlardır sorulan soru: Neden Tanrı bu acılara müsaade ediyor?

Bu sorunun basit, evrensel bir yanıtı yok. Allah elbette ki var ve evet acı çekilmesine izin veriyor, fakat bunun nedeni ve amacı, hemen hemen acı çekenlerin sayısı kadar çok. Ancak kesin olan bir şey var: Acı çekenlerin bununla nasıl başa çıktığı veya diğerlerinin çektiği acı karşısında nasıl tepki verdiği büyük ölçüde inançlarıyla doğru orantılı.

İnancı olmayanlar genellikle çaresizlik içine düşer, fakat adil ve sevecen olan Allah'a karşı güçlü inanç besleyenler ise, ihtiyaç anlarında O'na seslenebilir ve O'nun verdiği güçle acılarının ve kayıplarının üstesinden gelebilir.

Acı çekmek hayatın bir parçasıdır, ancak en zor anımızda Tanrı'nın sevgisine ve tesellisine tutunarak olağanüstü bir inanç ve güvene kavuşabiliriz.

Christina Lane
Başyazar

Dış Dünyadan Fısıltılar

Yıl 1939. Yer ise küçük bir kasabanın dışında, en yakın doktor veya hastaneye 16 km uzaklıkta bulunan 320 dönümlük mandıra çiftliği. Tulum giymiş 18 aylık küçük bir kız çocuğu, güneşte oynamak üzere arka verandaya çıkmaya çalışırken tel kapıyı hızla çarpar. Annesi içeride temizlik yapıyor dur..

Böyle bir ılık bahar sabahında dışarıdaki dünya keşfedilecek eğlenceli şeylerle doludur. Küçük kız çiğ düşmüş çimenlerin arasında koşar,

hindiba çiçekleri toplayıp eve götürür. Bir ara verandada duran dışı mineli eski bir çaydanlık gözüne çarpar. İçi arsenik çözeltilisine yatırılmış bezelyelerle doludur, ekilince çürümelerini önleyen bir yöntemdir bu. O günlerde tohumlar bugün bir çoğuna uygulandığı gibi, önceden işlem görmüyordu.

Çaydanlıktaki su kızı cezbetmiştir. Eline geçirdiği eski bir teneke kabı çaydanlığa daldırır, içini sıvıyla doldurur ve sonra çıkarır.

Tam o anda annesi, “Ella Ella çabuk yetiş!” diye bir sesin kendisini çağırdığını işitir. Evin içinde sesi izleyerek ilerler ve arka kapıdan dışarı çıkarak kabı dudaklarına götürmüş kızını görür. Çılgın gibi kızını

kapar ve elindeki kabı boşaltır. Kızın ağzını siler, ama hayır, çocuk zehirden bir damla bile almamıştır. Annesi tam zamanında yetişmiştir.

Bu öyküyü çok iyi biliyorum, çünkü o küçük kız bendim ve beni kurtaran da annemdi.

Annemin hemen tanıdığı sese gelince; anneanneme, yani annesine aitti. İşin gizemli yanı mı? Anneannem bir yıl önce, ben doğmadan altı ay evvel önce ölmüştü! ■

— Lois Bunker Woods

Meleklerimiz

— David Fontaine

Tanrı tam ihtiyacımız olduğunda meleklerini gönderir. Omzunuzun üzerinde bir kanat çırpışı işitebilir veya gözünüzün ucundan bir şey geçmiş gibi hissedersiniz. Yahut yolunuza yaşlı bir adam çıkar ve size doğru yolu tarif eder, sanki gözlerinde bir ışık ve sevgi vardır. Ya da sadece bir sıcaklık ve huzur -- her şeyin düzeleceğini söyleyen bir güven -- hissedersiniz.

Şu eski dünyada herşey her geçen gün daha kötüleştikçe, bu melek türü varlıkların yardımına daha çok ihtiyaç duyacağız ve Allah da bize onları gittikçe daha sık gönderecek. Allah bizi sevdiğini, bizi umursadığını bilmemizi ister ve bize yardım etmesi için melekler göndermesi de bunu gösterdiği bir çok yoldan yalnızca biridir. Öyleyse Allah'a ve yardım ettiğine güveniyorsak bizi koruyacak meleklerimiz olacağını da unutmamalıyız-- Allah tarafından sadece bizimle ilgilenmesi için gönderilen bize özel melek veya melekler!

Gençliğimin ilk yıllarından beri bebekleri çok sever ve bir an önce baba olabilecek yaşa gelmeyi isterdim. 20 yaşına geldiğimde evlenmişim ve karım Anisa ile ilk çocuğumuzu bekliyorduk. Çok mutluyduk ve oğlumuzun dünyaya gelmesi için sabırsızlanıyorduk. (Oğlumuz olacağını ultrasondan öğrenmiştik.)

Sonunda dokuz aydır beklediğimiz büyük gün gelip çattı. Nihayet sevgili oğlumuzun yüzünü görebilecektik. Ama Allah'ın başka planları vardı. Doğum sırasında komplikasyon yaşandı ve Allah oğlumuzu daha ilk nefesinde Cennet'e geri çağırdı.

Allah göstermesin eğer bir çocuk kaybetmediyseniz yaşadığımız şoku, çektiğimiz acı ve kederi tahmin bile edemezsiniz. Kafamızı karıştıran sürüyle düşünce, bir sürü pişmanlık, bir yığın cevapsız soru vardı... Bunu hak edecek ne yapmıştık? Nerede yanlış yapmıştık? Tanrı bunun olmasına neden izin vermişti? Yoksa bir şey için bizi cezalandırıyor muydu? Bundan sonra ne olacaktı? Bir daha tekrar gülebilecek miydik?

Bütün kalbimizle biliyorduk ki, Allah bizden kendisine güvenmemizi istiyordu, çünkü O yaptığı her şeyi sevgiyle yapar. Fakat bütün dünyamız başımıza yıkılmışken, her şey paramparça olmuşken nasıl güvenebilirdik?

Haftalar, aylar geçiyordu, artık bir şeye karar vermeliydim, ya bu acıya takılı kalacaktım ya da oğlum serbest bırakacak, hayata tutunacak ve yeniden başlayacaktım. Başıma gelen bu çok acı deneyimin beni kızgın bir insan mı yapmasına izin verecektim, yoksa daha iyi bir insan mı?

Duaları ve cesaret veren sözleri ile bu çok zor zamanımda bana güç vererek Tanrı'ya güvenmemi ve sevgili oğlum O'na geri vermeme sağlayan arkadaşlarıma ve aileme şükran borçluyum. Allah'ın böyle bir trajedinin yaşanmasına neden izin verdiğini anlamakta hala zorlanmama rağmen, inancıma dayanarak O'nun bunu günün birinde anlayacağım iyi ve sevecen bir nedenle benim iyiliğim için

yaptığını kabullenmeyi seçtim.

Evet, zaman geçtikçe Anisa ve ben kalplerimizde huzuru bulduk ve yeniden gülümseyebildik. Fırtına sonrasındaki gökkuşağını görmeye başladık.

O büyük sınanma ve ıstırap

**“Her türlü
tesellinin
kaynağı olan
Allah’tan
aldığım
teselli ile
onları teselli
edebildim.”**

günlerimde sürekli şu güzel sözler aklıma geliyordu: “Tüm acılarımızda Allah bizi avutur, bizler de aynı şekilde tüm acı çekenleri avutabiliriz.” O zamanlar göremediğim bir şeyi şimdi görebiliyorum: Tanrı benim başkalarının yaşadığı acılar karşısında daha

derin bir anlayışa sahip olmam için kalbimi önce kırmış sonra yeniden tamir etmişti.

Oğlumuzun Cennet’teki evine gittiğinden beri geçen dörtbuçuk yıl içinde çok değerli şeyler öğrendim. Tanrı bu şekilde benim kalbimi yumuşatmış ve bu yolla bana diğer insanları teselli etme ve onlara cesaret verme becerisini armağan etmişti.

Çok geçmeden yakın zamanda benim gibi sevdiklerini kaybetmiş insanları yoluma çıkardı. Tanrı’nın beni teselli etmiş olduğu yolla onları teselli edebildim.

Yaşadığım çok acı veren bir deneyim olmasına rağmen, beni güçlendirdiğini ve -- en zor zamanlarında dayanacak inanca ihtiyacı olan birçok insana yardım edebilecek daha iyi bir insan olmamı sağladığını içtenlikle söyleyebilirim.

Şu anda mutlu bir şekilde karım Anisa, dört yaşındaki kızımız ve iki yaşındaki oğlumuz ile birlikte Kao Lak, Tayland’da bir Tsunami Yardım Vakfında çalışmaktayız. (Evet Allah çok geçmeden bize önce bir kız, iki yıl sonra da bir oğlan çocuğu bahsetti.) Bütün yüreğimle, çektiğim tüm acılara ve gözyaşlarına değdiğini söyleyebilirim, çünkü bunların hepsi bana Tanrı’nın sevgisine güvenmeyi öğretti.

Bu yazıyı okuyan, sevdiği birini kaybetmiş veya diğer çetin zorluklarla karşı karşıya olan herkese söylemek isterim ki; lütfen dayanın. Yaşadığınız tecrübe ne kadar zor, ne kadar karanlık olursa olsun siz yine de dayanın. Tünelin sonunda mutlaka ışık görünecektir. Güç ve teselli için Tanrı’yı arayın. O sizi çok sever ve bütün isteği sizi yeniden mutlu görmektir. Yaptığı yalnızca sizden daha iyi bir siz yaratmaktır.

Kuşkunun Mîni, Sevencen Mîni?

James ve Maureen Halderman için hayat 1992'de bir temmuz sabahı, saat 4.30'da yeniden başladı. Çok büyük bir deprem California, Lake Arrowhead'deki evlerini bir anda yerle bir etti. Çiftin üç çocuğu dört saat boyunca yıkık arasında sıkışıp kaldı. Sonunda kurtuldular, pijamalarıyla arabaya atladılar, tam yola koyuldular ki evleri infilak etti.

Yeni hayatları Cleveland'da, Bay Halderman'ın kardeşinde kalırken başladı. Başkalarına göre her şeyini yitirmiş olan Bn. Halderman için yapılacak en zor şey evrakları yenilemekti. "Korkunç zor bir işti," diyor.

"Nüfus cüzdanları, Sosyal Sigorta belgeleri, sağlık karneleri, benim hemşirelik lisansım - herşey. Sürücü belgesi almak istedim, kim olduğumu kanıtlayamadım."

Bugün önemli belgeleri metal bir kutunun içinde yatağın altında tutuyor, kopyalarını da erkek kardeşi bir diğer kilitli kutuda saklıyor.

Çift ayrıca bir acil durum planı tasarladı. Çocukların yapılması gerekenleri öğrenmesi için yangın tatbikatları düzenlediler. Ayrıca bodrum katındaki odaya konserve yiyecek, pet şişe suları, süt tozu stokladılar. Adam başına üç takım giysi, bir piknik tüpü, mum ve gaz lambalarını da diğer acil durum malzemeleri olarak hazır ettiler.

Halderman'ın vardığı sonuç şöyle, "Bunun kim-senin başına gelmesini istemezsiniz ve bunun olduğuna memnun olduğunuzu da asla söyleyemezsiniz. Ancak buna açık olursanız, trajedi içinde bile olumlu yanlar olduğunu görürsünüz. Hayata farklı bir açıdan bakmak ve daha önce değerini farketmediğiniz bazı şeyler için minnettarlık duymak bir kazançtır. İyileşmeye doğru atabileceğiniz ilk ve en iyi adım kaybettikleriniz için kızgın olmak yerine elinizde olana şükretmek olmalıdır."

Halderman'lar diğer kurtulmuş felaketzedeler gibi, bir sonraki olası felakete iyi hazırlanmışlar, ancak birçok uzman en baştan hazırlıklı olmayı öneriyor.

İster deprem, ister kasırga, sel veya diğer doğal afetler olsun, bir acil durum için kendiniz nasıl hazırlık yapabilirsiniz? İşte size acil durum hazırlık uzman-larının önerilerinden çok yönlü bir derleme:

SU

SU: Eğer aklınızda bu yazıyla ilgili hiçbir şey kalmayacaksa bile şu öneriye kulak verin: Su stoğu yapın. Ucuzdur, raf ömrü uzundur ve en önemlisi onsuz yaşayamayız. Çoğumuz günlerce yiyeceksiz dayanabiliriz. Fakat böyle bir felaket sonrası susuzluk çok gerçek ve ölümcül bir tehlikedir.

Günde 2 litre su içseniz de, adam başına günde 4 litre su stoklamalısınız. En az üç gün mahsur kalacağınızı hesap edin ve karanlık, serin bir yerde müsait olduğunca fazlasını stoklayın. Uluslararası Şişe Suyu Derneği suların, bir yıl kadar sonra bir miktar plastik kokusu sinme ihtimali olsa da, süresiz olarak saklanabileceğini söylüyor. Ancak her iki ayda bir su stoğunu yenilemek oldukça kolay bir iş.

Eğer yeriniz varsa, suların bir kısmını buzlukta saklayın. Elektrik kesildiğinde, yiyecekleri buzdolabında bir iki gün daha uzun saklamak için elinizde daha fazla buz olur.

En kötüsü olur da suyunuz kalmaz ve şehir suyu da kirlenirse, o zaman şehir suyunun girişini kapatıp şofbeninizdeki suyu çekin veya rezervuardaki suyu kepçeyle alın. Arındırmak için birkaç dakika kaynatılmalı veya eski usul çamaşır suyundan - yeni çıkan kokulu çeşitlerinden değil - litre başına iki damla karıştırılmalı.

YİYECEK. Yiyecek alıp stoklamak için bir servet harcamanıza gerek yok. Bir kileriniz veya bodrum katınız varsa makul miktarda konserve yiyecek ve şişe meyve suları sizi birkaç hafta boyunca rahatlıkla idare eder.

Kaçmanızı gerektirecek - sel, deprem, yangın gibi acil durumlar için 72 saat yeterli olabilecek, taşınabilir bir beslenme çantası hazır bulundurmak akıllıca olacaktır. Bu, hemen tek uyarıda kolayca arabaya taşıyabileceğiniz üç günlük yiyecek demektir. Buradaki amaç, küçük bir yere yüksek değerde

besin sığdırmaktır. Dondurulup kurutulmuş yiyecekler veya fasulye ya da mercimek bu iş için mükemmeldir, ancak bu ürünleri yeniden yenilir, içilir hale getirmek veya hazırlamak için temiz ısıtma suyu gerekecektir. Eğer bebeğiniz varsa, bebek mamasını unutmayın.

NAKİT: Sizi o ilk günlerde veya haftalarda idare edecek biraz nakit paranız bulunsa iyi olur. Eyer uyarı yapılmışsa ve bankada paranız varsa, hemen en yakındaki bankamatiğe gidin. ATM'lere gidilecek zaman felaketin öncesi olmalıdır, çünkü elektrik kesilince çalışanını bulamazsınız. Mümkün olduğunca çok para almaya bakın, çünkü afet sonrası enflasyona uğrayan fiyatlarla alışveriş yapmak için ihtiyacınız olabilir. Elektrik yoksa kredi kartları ve bilgisayar sistemi de çalışmaz. Afet hali sona erdiğinde paranızı yeniden bankaya koyabilirsiniz.

HABERLEŞME: Birçok afet sırasında, cep telefonlarının oldukça kullanışsız oldukları görülmüştür. Bununla birlikte başka durumlarda ise insanlar cep telefonlarının hayat kurtardığını, hayatla aralarında iletişim aracı olarak yalnız telefonlarının kaldığını rapor etmişlerdir. Eski moda mobil telefonlar çoğunlukla daha işeyarar ama elektrikli olmayan bir çeşit şarj aletiniz varsa cep telefonlarını da kullanabilirsiniz. En iyisi ikisinin de olması.

FAZLADAN

ALINABİLECEKLER. İlk yardım çantası, bir radyo ve çok sayıda pil olmadan olmaz. Işık yayan diyotlu el fenerleri elektriği toplamanıza yardım eder.

Kamp ekipmanı - piknik tüpleri, soğutucular, kolay katlanır hafif çadırlar. Başka? Arabanızın çakmağını her çeşit kullanım için bir elektrik prizine dönüştürebilecek bir adaptör cankurtaran vazifesi görebilir. Bu tür şeyleri bir plastik kutuya doldurup saklayın böylece suda batmalarını engellemiş olursunuz.

BELGELER. Kaçarken ihtiyacınız olan belgeleri toparlamak çok zor olabilir. Nüfus ve evlilik cüzdanları, evlat edinme belgeleri, kimlik numaraları, hesap cüzdanları, senetler, tapular, kredi kartları, sigorta poliçeleri ve interaktif bankacılık şifrelerinin fotokopilerini koyacağınız bir dosya hazırlayın.

KOMŞUNUZLA İLGİLENMEK. Acil Durum Hazırlığı sırasında, şahısların ve ailelerin kendi hazırlıklarının yanı sıra komşularının durumuyla da ilgilenmenin hayati önem taşıyan ve gözden kaçırılmaması gereken bir unsur olduğundan söz ediyor uzmanlar.

Bu tarz bir tavır içinde olmak (komşusunu düşünen tavır) hazır olma durumunun uzun süreli olmasını belirgin şekilde etkileyebilir, "Bir felaket karşısında en iyi korunma yöntemi birbirlerini umursayan ve birbirleriyle ilgilenen, birbirine sıkıca bağlı bir insan topluluğudur," diyor Ann Patton, Tulsa, Oklahama'lı bir acil durum planlama danışmanı.

Fakat elbette, ne kadar plan yaparsanız yapın önceden uygulama yapmazsanız bir işe yaramaz. Bu yalnızca planınızı henüz kafanız sakinken ve doğru düşünürken uygulamanıza imkan vermekle kalmaz aynı zamanda hayata geçirmeden evvel planınız üzerinde "ince ayar" yapmanızı da sağlar. Planınızı hiç değilse yılda bir kez uygulayın.

Siz elinizden geleni yapın, yapamadığınızı Tanrı yapar! Siz eğer üzerinize düşeni yapar ve elinizden geldiğince kendinize yardım ederseniz, O da size yardım eder.

— David Fontaine

(Reuters; U.S. News ve World Report; Peter N. Spotts ve Marilyn Gardner, The Christian Science Monitor; Damon Darlin, NY Times News Service makalelerinden derlenmiştir.)

Neden Acı Çekiyoruz?

David Fontaine'in yazılarından alınmıştır.

NEDEN DÜNYADA BU KADAR ÇOK ACI VAR?

Söylenildiği gibi Allah kimsenin omzuna gücünün ötesinde sorumluluk yüklemes.

Bugün dünyada çekilen tüm bu acılardan, ölüm ve ıstıraplardan Allah sorumlu değildir. Gerçek olan şudur ki, çektiğimiz çoğunun kaynağı insanların bencilliği, yıkıcı tutum ve davranışlarıdır.

Savaşlar örneğin; tarih boyunca sözü edilmemiş tarifsiz acılara neden olmuştur. Savaşlarda çekilen acılara, kendi bencilliği, açgözlülüğü, gururu ve -- kendi kazancı veya gücü için diğerini yok eden hırslı yapısından ötürü insanlar neden olmuştur.

PEKİ YA FAKİRLİK? DÜNYANIN FAKİR ÜLKELERİNDEN BAZILARINDA AÇLIKTAN VE HASTALIKTAN ÖLEN MİLYONLARCA İNSANA NE DEMELİ? HERHALDE BUNA KENDİLERİ NEDEN OLMADI!

İster inanın ister inanmayın, fakirliğin sorumlusu da büyük ölçüde insanlardır. Küresel ısınma artıyor, yağmur ormanları yok oluyor, çöller genişliyor ve denizlerdeki yaşam ölüyor. Bütün bu bozulmalar nedeniyle gıda maddelerinin sağlanması büyük ölçüde zorlaşıyor, özellikle de zaten fakir olan bölgelerde ve bütün bunlar büyük ölçüde, zenginlerin insafsızca fakirlerin üstünden zenginliklerini arttırmaya çalışmasından kaynaklanıyor. Örneğin, bazı gelişmekte olan ülkelerde kısa yoldan para kazanmak için gelişigüzel kesilen ağaçlar ekolojik felaketlere ve nüfusun yer değiştirmesine neden oluyor.

Buna ek olarak, politik hırstan kaynaklanan çatışmalar birçok ülkede açlık ve sefaletle yol açıyor. Bunun için Tanrı suçlanabilir mi? Bu da yine bencillik, sevgisizlik, ileriye göremek ve gelecek nesillere aldırma yüzünden insanların diğer insanların başına açtığı dertlerden biri.

ANCAK GIDA YETERSİZLİĞİ YALNIZCA ÇÖLLERİN GENİŞLEMESİ, ORMANLARIN AZALMASI VE SAVAŞTAN KAYNAKLANMIYOR. ÇOĞUNLUKLA AŞIRI YOKSULLUK VE AÇLIĞA İNSANIN KONTROLU DIŞINDAKİ BİR TAKIM

HAYATIN EN ZOR SORULARINDAN BAZILARINA CEVAPLAR

GÜÇLER NEDEN OLUYOR..

Bazı doğal faktörlerin insanın kontrolünün dışında olduğu bir gerçek, fakat bir yanda milyonlarca insan gıdasızlıktan beslenemezken, dünyanın diğer yerlerinde alay edercesine çok büyük miktarlarda gıda fazlalığı bulunuyor. Kimsenin aç kalmasına gerek yok, Allah'ın toprağı ihtiyacımızdan fazlasını sağlıyor. Ama malesef birçok zengin batı ülkesi stok yapmak için milyonlarca dolar harcarken veya dünya piyasa fiyatlarını düşürmemek için gıda fazlalarını imha ederken, hatta bazı ürünleri yetiştirmemesi için çiftçiye para bile öderken, dünyanın diğer taraflarında yoksullar açlıktan kırılıyor.

İnsandan kaynaklanan ıstırap ve bedbahtlıklara bir örnek de, gelişmekte olan bazı büyük şehirlerdeki yoksulların çektiğı sefalet. Allah hiçbir zaman insanların böyle kalabalık ve pislik içindeki, insanı insanlıktan çıkaran kenar mahallelerde yaşamalarını kastetmedi.

Bazı ülkelerde, savaş, gerilla çatışması veya kırsal kesimdeki eşkiya eylemleri gibi kontrollerinin dışındaki şartlardan kaçan yoksullar şehirlerdeki mülteci kamplarına doluyor – insanların hemcinslerinin hırsı ve zulmü nedeniyle çektiğı sıkıntılardan biri daha.

Diğerleri ise maalesef içinde buldukları kötü durumdan kendileri sorumlu. Şehirlerdeki orta sınıfın ve zenginlerin maddi durumlarının iyi olduğunu görerek bunun kendilerine mutluluk getireceğini düşünüyorlar. Bu durum onları şehirlere çekiyor, fakat çoğunlukla ekonomik durumları eskisinden de beter hale geliyor. Bu insanlar, temiz hava, daha çok gıda ve daha az insan olan sağlıklı kırsal yaşamda kalsalardı daha iyi durumda olabilirdi.

Ayrıca, çoğu zengin servetini veya toprağını gerektiğı gibi paylaşmıyor veya fakirler için iş imkanları sağlamıyor ki onlar da çalışabilsin ve ailelerini geçindirebilsin; ayrıca iş imkanı sağlasa bile, bu defa emeğinin veya ürettiğinin hakkını ödemiyor. Eğer ödeseydi, mutlaka herkes rahatlıkla geçinirdi. Kutsal Kitaplar tekrar tekrar zenginlere yoksullarla paylaşması için tavsiyede bulunuyor, hatta bunu emrediyor. Allah yoksulların acı çekmesini istemiyor.

Bilim de iki taraflı kullanılmış ve esas amacından saptırılmış. İçinde yaşadığımız dünya hakkında daha fazla şey öğrenmesi için Tanrı insana yardım etmiş ve bu da birçok yararlı keşfe yol açmış, fakat aynı zamanda bu bilginin çoğu kötüye kullanılmış ve sonucunda korkunç savaş silahları, hava kirleten fabrikalar ve rafineriler, kanser yapan maddeler v.b. ortaya çıkmış. Bu ölümcül ve yıkıcı buluşlar tahmin edilemeyecek boyutlarda acı ve kedere yol açmıştır.

NEDEN KÖTÜLÜK VE BU ACILARDAN MESUL OLANLAR DURDURULMADI? NEDEN TANRI BUNLARIN SÜRMESİNE İZİN VERİYOR?

Allah'ın insanları kötülük yapmaktan ve acı vermekten alıkoyması konusuna gelince, eğer bunu yapsaydı, bize iyiyi veya kötüyü seçme hakkı taniyan özgür iradeye son vermesi gerekirdi.

HEPİMİZ İYİ OLMAK İÇİN YARATILMIŞ OLSAYDIK, O ZAMAN DAHA İYİ OLMAZ MIYDI?

Evet, eğer Tanrı robotlar isteseydi olurdu. Herkesi doğru ve iyi olanı yapmak üzere yaratabilirdi. Fakat Tanrı hem O'nu sevmeyi hem de doğru olanı...

ALLAH'IN İNSANLARI KÖTÜLÜK YAPMaktan VE ACI VERMEKTEN ALIKOYMASI
KONUSUNA GELİNCE, EĞER BUNU YAPSAYDI, BIZE İYİYİ VEYA KÖTÜYÜ SEÇME
HAKKI TANIYAN ÖZGÜR İRADEYE SON VERMESİ GEREKİRDİ.

Kalp Diliyle ÇOCUK Büyütmek

Oğlum Tristan'ın dördüncü yaş gününden bir hafta kadar önce, onunla geçen yıl içinde ne kadar büyüdüğü, ne çok şey öğrendiği, gösterdiği gelişmelerden ötürü onunla nasıl gurur duyduğum hakkında konuştum. Sonra da yaşgününden ve partide neler yapmak istediğinden söz ettik. Her zamanki gibi, nasıl bir pasta istediği konusunda seçimi kendisine bıraktım.

Geçen yıl "tırtıl" şeklinde pasta istemişti, çünkü o zaman böcek alemi çok ilgisini çekiyordu. Yapması çok zor bir pastaydı – üzerleri rengarenk, parlak krema kaplı, hilal şeklinde pasta parçalarından oluşan uzun bir silindir. Bu yıl artık kolay bir şey seçmesini bekliyordum, o yüzden çocuklar için yaratıcı pasta fikirleri veren bir kitabı inceledikten sonra "şövalyeler ve şato" pastası isteyince nasıl hayal kırıklığına düştüğümü tahmin edersiniz artık!

Detaylı çizime baktım, açıklamaları okudum ve o anda başımdan büyük bir işe kalkıştığımı fark ettim. Fakat Tristan o şatolu, şövalyeli pastayı istediğinden emindi

ve ben de onu mutlu etmek istiyordum, onun için hemen Tanrı'ya bir dua gönderdim ve normalde bende olmayan beceriyi vererek bana yardım etmesini istedim.

Derken zaman çabucak geçti, yağsünü gelip çattı ve ben pastayı yapmaya koyuldum. Elimde kitap, talimatları elimden geldiğince izlemeye çalıştım, fakat çok geçmeden neden bu şato pastasının diğer pasta tasarımlarının çoğundaki gibi fotoğrafının değil de, sadece çiziminin bulunduğu farkına vardım. Konsept ve bitmiş hali arasında büyük fark vardı ve ben ipin ucunu kaçırmıştım!

Pastam orantsız olmuş, krema üzerini tam kaplamamış, kulceler eşit yükseklikte ve eşit çapta olmamıştı. Oyuncak

Bir Çocuğun Gözüyle

şövalyeler bulamamış, Lego'lardan bir atlı adam figürü yapmıştım.

Kendimi çok stres altında ve ümitsiz hissettim! Zavallı Tristan, diye düşündüm. Çok kötü hayal kırıklığına uğrayacaktı! Heyecanla beklemiş ve tüm hafta boyunca şövalyeler ve şatodan söz edip durmuştu, ama bakın şimdi neyle karşılaşacaktı! Zaten hiçbir şey istediğim gibi olmaz! Tristan rüyasındaki pastanın annesinin elinden çıkan şeklini görünce kesinlikle mutsuz bir çocuk olacaktı!

Sonunda pastayı bitirmiş, elimden gelen en iyi şekilde son dokunuşları yapıyordum – kağıt yapraklar, duvarların üstünde taş gibi görünmesi gereken, fakat durmadan garip açılarla düşen kurabiyeler, sonra nasıl olduysa çamurlu yosun rengine dönmüşen, rendelenmiş ve yiyecek boyasıyla boyanmış hindistan cevizinden yapılan "çimenler". Bitirmiştim, ama ağlamak istiyordum.

Dağınıklığımyı toparladım ve parti sırasında arkadaşlarıyla görüp mahcup olacağı ana hazırlamak için Tristan'a pastayı göstermenin iyi olacağına karar verdim. Tristan odaya girerken, yüzündeki ifadeyi süzdüm ve onu neşelendirecek ve fazla üzülmemesine yardımcı olacak en doğru şeyi söyleyebilmek için dua ettim.

Tristan'ın gözleri büyüdü, benim tüm şaşkınlığıma karşın, yüzünde kocaman bir gülümseme belirdi. "Ah anne! Süper!" diye çığlık attı. "Tam istediğim gibi!"

Pastaya doğru gittiğinde neredeyse hıçkırıklara boğulacaktım, her tarafını inceledi ve tam istediği gibi olduğunu söyledi. Sonra koşup beni kucakladı, ona bu pastayı yaptığım için teşekkür etti ve ellerini bir sır verecekmiş gibi ağzına götürdü. Kulağıma söylemesi için ona doğru eğildim.

“Seni seviyorum!” dedi ve sonra gördüğü şeyi arkadaşlarına anlatmak için koşup gitti.

O odadan çıktıktan sonra orada bir müddet oturdum ve az önce yaşadıklarımı düşündüm. O birkaç dakika içinde öğrenmesi bir hayat boyu sürebilecek bir ders almıştım. Kaç kez ümitlerim veya hayallerim farklı gelişmişti? Kaç kez rüyalarım orantısız, çarpık, parçaları eksik gerçekleşmişti? Kaç kez olanları kabullenmemiş ve Tanrı’yı kaç kez sorgulamıştım veya Tanrı’nın benim için yaptıklarının değerini kaç kez bilmemiştim?

Ah, şu hayata kusurları görmek yerine, bir çocuk gözleriyle – inanç, umut, sevgi dolu ve olumlu bakmayı bir öğrenebilsem! Keşke, iyi şeyleri ve mucizeleri görmeyi öğrenebilsem! O sihirli anı mümkün olduğunca uzun yaşamak istedim. Önümde duran biçimsiz pastanın görüntüsünü ve Tristan’ın o sevimli tepkisinin taptaze anısını içime sindirirken, Tanrı’dan son günlerde hayata olumsuz baktığım için beni affetmesini ve olayları oğlumun pastayı gördüğü gözle görmem için bana yardım etmesini diledim.

Sonra komik bir şey oldu. Pastaya bakıyordum ki, birden karton film niteliğine büründü ve ben sahiden onu beğenmeye başladım!! En güzeli ve en önemlisi Tristan beğendi, çünkü sonuçta bu onun yaşgünüydü.

Yazan: Marie Claire

yapmayı seçebilelim diye kendi gücünü bilerek kısıtladı ve bizi özgür iradeli olarak yarattı – tıpkı anne-babaların çocuklarının onları zorla değil, özgür iradeleriyle sevmesini istediği gibi. Bizler iyi ve kötü arasında, kendi yöntemlerimize veya Allah’ın yöntemlerine göre hareket etmek arasında bir seçim yapmak üzere yaratıldık.

Bugün dünyada bu kadar çok üzüntü, sefalet, elem, keder, hastalık, savaş, mali sorun ve daha birçok dert olmasının başlıca nedeni budur – birçok insanın Tanrı’yı sevmek ve itaat etmek yerine, O’nun sağlığını ve mutluluğumuz için koyduğu sevgi dolu kurallara uymamayı seçmesidir. Çoğu insan kendi kafasına göre hareket etmek ister ve o zaman da yanlış seçimlerinin sonuçlarına katlanmak zorunda kalır. Bir atasözü şöyle der, “Bir yol vardır insana doğru görünür, ama sonunda ölüme götürür”.

NEDEN İYİ İNSANLARIN BAŞINA KÖTÜ ŞEYLER GELİR? ELBETTE HİÇ KİMSE KUSURSUZ DEĞİLDİR, FAKAT NEDEN İÇTENLİKLE İYİ OLMAYA GAYRET EDENLER AYRI TUTU- LARAK ÖDÜLLENDİRİLMİYOR VE ACI ÇEKMELERİ ÖNLENMİYOR?

Tanrı çoğu zaman, O’na itaat ettiğimizde bizi ödüllendirir. Hepimiz işler ters gittiğinde bunu hemen fark ederiz, fakat çoğu kez olabilecek kötü şeylerin, Tanrı’nın sevecenlikle lehimize müdahalesi sayesinde engellendiğini gözden kaçıırız veya değerini bilmeyiz.

Buna rağmen, iyi insanlar bazen zor zamanlar geçirirler. İşte o zaman -- ki bunu kavramak o anda biraz güç olabilir -- bu sıkıntının bir yarar getireceğini hatırlamanın sırasıdır. Yaşadığımız zor günler kişiliğimizi geliştirir ve bize önemli dersler öğretir. Çoğunlukla başarısızlık başarıdan daha fazla öğretir. Ayrıca, çekilen acılar hayata küsmemeyi veya kalbini katılaştırmamayı seçen insanlarda sevgiyi, yumuşak kalpliği, iyiliği ve diğer insanlarla ilgilenme isteğini ortaya çıkarır. Çoğunlukla kendi acılarında teselli ve gücü Allah’ta bulanlar, daha sonra kendileri gibi acı çeken diğer insanları, -- onların da acılarını hafifletmeye ve sorunlarına çare bulmaya kadir olan Allah’a ve O’nun sevgisine yöneltmek isterler.

İşleri Düzeltmek

Hayat bir büyük sebep – sonuç ilişkisidir.

Herkes her gün seçimler yapar, bu seçimler başkalarını etkiler. Yapılan seçimler ve bu seçimlerin bıraktığı etkilerin karışımı dünyanın bugünkü halini oluşturur.

Çoğu sorunun sevgisiz veya bencilce yapılmış bir seçimden kaynaklandığını söylemek mümkündür. Bugün dünyadaki çoğu sorunun esas sebebi yapılan bu yanlış seçimlerdir – bencillik ve sevgisizlik. İnsanlar yanlış kararlarının diğerlerini nasıl etkilediğini ya görmüyor, ya da bir şeyleri değiştirecek kadar umursamıyor.

Dünyanın çok bozulduğu, çok fazla yanlış seçim yapıldığı, artık ne yapsak pek işe yaramayacağı, durumun ümitsiz olduğu duygusunu taşıyor olabiliriz. Ama gerçek bu değildir! Nasıl her sorunun başı bir yanlış seçime dayanıyorsa, her çözüm de doğru olanı yapmak için alınan akıllıca ve sevecen bir kararla başlar.

Azıcık sevgi çok büyük fark yaratabilir. Yapılan bir iyilik veya bencil olmayan bir davranış uzun vadede birçok insan için hayatı çok daha iyi bir hale getirebilecek uzun bir tepkime zincirini başlatabilir. Dünyada çok fazla acı, keder ve hata var diye umutsuzluğa düşmemeliyiz. Bunun yerine, işleri düzeltmek için elimizden geleni yapmalı ve herkesi de böyle yapmaya teşvik etmeliyiz. Bir günde dünyayı değiştiremeyiz, ama eğer denersek bir fark yaratabiliriz.

****

Yapılan kötü şeyleri kuma yazın, yapılan iyi şeyleri ise mermere işleyin.